
Prædiken til 21. S. e. Trinitatis

En prædiken af

Kaj Munk

Udgivet i 2015. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Prædiken til 21. S. e. Trinitatis	4
21. S.e. Trin.	4
Metadata om værket	4
Metadata om værket	4

Prædiken til 21. S. e. Trinitatis

21. S.e. Trin.

Prædikedag 21. S.e. Trin.

Prædiketekst Johannes 4,34-42

Prædiken ID Px-27

Kilde KMF-nr. 14.21.15

21. S. e. Trin. 2. Tekstr.

Det er store Ord i et Menn's Mund: Min Mad er, at jeg gør hans Vilje, som udsendte mig. Det er ikke blot min Gerning ell. min Interesse, det er ikke blot det, jeg lever for, men ogsaa det, jeg lever af. Uden det kunde jeg slet ikke være til. Menneskers Venskab maa de tage fra mig og Menn's gode Tro til mig, Familie og Venner, Ære og smukke Møbler, ja, endog Folks gode Omdømme, Rygte, Helbred ja, jeg kan ikke nævne den Ting, som jeg ikke gerne vil miste, blot jeg maa beholde det ene: Bevidstheden om, at jeg gør Guds Vilje. Og tager de vort Liv, Gods, Ære, Barn og Viv — lad fare i Guds Navn, Guds Rige vi beholde. Og Ibsen fortæller om Brand, hvordan han ofrede alt for det ene at gøre Guds Vilje: sin gamle Mors Sjælefred og Død i Syndstilgivelse, sit Barns Liv, sin Hustrus Liv, sit Embede, sin Menighed — alt gav han slip paa for at være i Guds Vilje. Jo, men Brand gav Slip med Smerte, men Jesus siger: det er min Mad — og Mad er jo da noget man er glad for. Jesus føler det ikke som et Offer at give Slip paa alt det, vi kalder Lykke og Ære — han gør det gerne, for han er i Guds Vilje, det vejer ham alting op, det er ham nok. Kære Kristi Venner, er der nogen af os her i Vedersø, der kan tage de Ord i vor Mund: det er vor Mad at gøre Guds Vilje — det er det egentlige, det kommer an paa for os, det er det vi lever for og vi lever af. Midt i alt Slid og Modgang og Fortrædelighed frisker det op, gennemvarmer det os, at vi fører dog vort Liv i Guds Vilje: vi stiller ikke Krav til andre, men til os selv, vi tilgiver gerne og glemmer let, vi er taknemmelige og trofaste. Er der nogen af os, der bekende det? Jeg kan ikke. Aah nej, det er nok vor Mad at gøre vor egen Vilje, at være Trælle for det Sind, der er i os, at stole mere paa vor egen Dømmekraft end paa vor Bøn til Gud. Men er der ikke dem imellem os, der vedgaar, at dette er en bitter

Smerte — at vi vilde gerne have noget anden Føde, for denne Føde smager ikke godt: Selvviljens og Egenkærlighedens Mad. Kære Kristi Venner, lad os gaa til Jesus og lære Guds Vilje af ham, lad os lytte til hans Ord i Kirken og søge ham ved Nadverbordet. Aah, om I kunde komme der hjertensydmyge og i Hjertens Anger og faa den Mad, der styrker jer til at gøre Guds vilje — I skulde se, I blev bedre Mennesker og gladere Mennesker, vi vilde slaa Øjnene op og se opad, og der var Smil og Solskin i dem, Varme i dem, fordi vi har selv hørt, og vi ved, at denne er sandelig Verdens Frelser.

Konfirm. beg. Lørd. Kl 2 i Pgden.